

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศช่วงวัยศึกษา
ผ่านช่องทางสื่อสังคมดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
Factors Influencing Attitudes & Behaviors of Sexual Violence during Educational
Age through Digital Social Media Channels among Undergraduate Students at
Bangkokthonburi University

ชนาภรณ์ ปัญญาการผล¹ และ ขจรศักดิ์ กั่นใจ^{2*}

¹สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ประเทศไทย

²สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบสื่อและการผลิตสื่อ คณะนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Chanaphorn Panyakanphon¹ and Khajonsak Khanchai^{2*}

¹Educational Technology and Communications, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, Thailand

²Innovative Media Design and Media Production, Faculty of Communication Arts,
Bangkokthonburi University, Thailand

*Corresponding author: chanaphorn.pan@gmail.com

Received: January 30, 2024 / Revised: April 5, 2024 / Accepted: April 23, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (survey research) ใช้รูปแบบการสำรวจโดยการแบ่งกลุ่ม โดยมีวัตถุประสงค์
(1) เพื่อศึกษาปัจจัยทัศนคติและประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ ทั้งด้านรวมและด้านย่อยของนักศึกษาปริญญาตรี
(2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทัศนคติและประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ ทั้งด้านรวมและด้านย่อยกับลักษณะทางเพศ
ของนักศึกษาปริญญาตรี (3) เพื่อศึกษาอิทธิพลทั้งระหว่างปัจจัยทัศนคติที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ
ของนักศึกษาปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง
สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (proportional stratified random sampling) โดยกำหนดแบบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างมี
ลักษณะทางเพศที่แตกต่างกันด้วยจำนวนเท่า ๆ กัน ดังนี้ เพศชาย มีกลุ่มตัวอย่าง 195 คน และเพศหญิง มีกลุ่มตัวอย่าง 195 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินทัศนคติความรุนแรงทางเพศ และ 2) แบบประเมินพฤติกรรมความรุนแรง ทางเพศ
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และ 2) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การเปรียบเทียบความแปรปรวน การหาพหุคูณถดถอย ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาระดับ

คำสำคัญ: ความรุนแรงทางเพศ; วัยศึกษา; สื่อสังคมดิจิทัล

ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีความเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศในภาพรวมอยู่ที่ค่อนข้างเห็นด้วย 2) ตัวแปรต้นที่เป็นความเห็นต่อทัศนคติความรุนแรงทางเพศทั้งในด้านรวมและ ด้านย่อยสามารถส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือทำนายความเห็นต่อพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

Abstract

This research It is a survey research. Uses a group survey format with the objectives (1) To study the attitude factors and behavioral issues of sexual violence, both overall and sub-aspects of undergraduate students, (2) To compare attitude factors and behavioral issues of sexual violence, both overall and sub-aspects with sexual characteristics of undergraduate students, and (3) To study the influence between attitudinal factors that sexual violence behavior of undergraduate students.

The sample used in the research was undergraduate students at Bangkokthonburi University obtained using proportional stratified sampling. By determining the proportions of the sample with equal numbers of different gender characteristics as follows: males with a sample of 195 people and females with a sample of 195 people. The instruments used in the research were 1) a sexual violence attitude assessment form and 2) a sexual violence behavior assessment form. Statistics used in data analysis include 1) Descriptive Statistics including frequency, percentage, mean, standard deviation and 2) Inferential Statistics including comparing variance, finding multiple regression. The results of the research found that 1) Undergraduate students at Bangkokthonburi University had opinions on attitudes and behaviors that lead to sexual violence overall, somewhat agreeing, and 2) The primary variable, which is opinions on sexual violence attitudes, both in total and sub-aspects, can affect changes or predict opinions towards sexual violence behavior with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Sexual Violence; Educational Age; Digital Social Media

บทนำ

สถานการณ์ความรุนแรงต่อเพศทั่วโลก กรณีที่ถูกทำร้ายมักเกิดจากบุคคลแปลกหน้าหรือคนคุ้นเคย ได้แก่ มีสถานะเป็นสามีภรรยา เป็นเหตุการณ์ที่พบบ่อย โดยพบในสัดส่วนร้อยละ 35 ลักษณะความรุนแรงเป็นความรุนแรงทางด้านร่างกายและด้านเพศ เป็นร้อยละ 30 ของความรุนแรงทั้งหมด และจากรายงานขององค์การสหประชาชาติ พบว่า กรณีที่ถูกทำร้ายร่างกายที่เกิดจากคู่ครอง ในประเทศจีนพบร้อยละ 6 ประเทศแคนาดา ร้อยละ 7 เป็นกลุ่มประเทศกำลังพัฒนามีมากถึง ร้อยละ 48 (World Health Organization, 1999) อีกทั้งองค์การอนามัยโลกได้ตอกย้ำความชัดเจนจากการได้รับความรุนแรงของสตรีว่าเกิดจากคูชีวิต ด้วยผลการสำรวจที่พบว่าสตรีร้อยละ 10-50 มีประสบการณ์ในช่วงชีวิตที่คู่รักของตนทำร้ายร่างกายประมาณร้อยละ 12-25 เคยถูกสามีหรือคู่รักพยายามขืนใจหรือบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยที่สำคัญคือความรุนแรงที่ผู้หญิงได้รับจากคู่หรือสามีหรือผู้ชายอื่นเป็นสาเหตุสำคัญ 1 ใน 10 ของสาเหตุการตายของผู้หญิงอายุระหว่าง 15-44 ปี (World Health Organization, 2014) ความรุนแรงทางเพศจึงเป็นปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่อร้ายแรง จากสถิติทั่วโลกระบุว่าผู้ถูกกระทำรุนแรงทางเพศเกือบทั้งหมดคือผู้หญิง ส่วนผู้กระทำเป็นผู้ชาย (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2552) สำนักงานว่าด้วย ยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) เผยตัวเลขสถิติว่า ในแต่ละวันมีผู้หญิงต้องเสียชีวิตไปโดยเฉลี่ย 137 คนทั่วโลก เหตุเพราะถูกคนรักหรือคนในครอบครัวสังหาร โดยภูมิภาคเอเชียมีเหตุฆาตกรรมในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นเป็นจำนวนสูงที่สุดของโลก (สำนักข่าวบีบีซี, 2561)

องค์การสหประชาชาติ ให้คำจำกัดความความรุนแรงต่อสตรีว่าเป็น “การกระทำใด ๆ ที่เป็นความรุนแรงบนพื้นฐานเพศสภาพ ซึ่งส่งผลให้เกิดหรือมีแนวโน้มทำให้เกิดอันตรายหรือทุกข์ทรมานทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจต่อสตรี รวมถึงการข่มขู่ว่าจะกระทำการดังกล่าว การบีบบังคับหรือการลิดรอนเสรีภาพทางร่างกายและทางจิตใจของสตรีไม่ว่าจะเกิดขึ้นในที่สาธารณะหรือในชีวิตส่วนตัว” (United Nations, 1993) องค์การอนามัยโลก ระบุความหมายของความรุนแรงทางเพศ (sexual violence) ไว้ว่าเป็น “การกระทำทางเพศใด ๆ ความพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งการกระทำทางเพศหรือ การกระทำอื่นที่มุ่งต่อต้านเรื่องทางเพศของบุคคลโดยใช้การบีบบังคับ โดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับเหยื่อไม่ว่าในสถานการณ์ใดก็ตาม รวมถึงการข่มขืน ซึ่งหมายถึงการบังคับทางร่างกายหรือการกระทำที่จะล่วงละเมิดช่องคลอดหรือทวารหนักด้วยอวัยวะเพศชายรวมทั้งการกระทำด้วยร่างกายหรืออุปกรณ์ใด ๆ พยายามข่มขืน” (World Health Organization, 2014, 2024) การสำรวจระดับการใช้ความรุนแรงทางร่างกายและความรุนแรงทางเพศในเพศหญิงตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2543-2561 ใน 161 ประเทศ พบว่าเกือบ 1 ใน 3 ของเพศหญิงทั่วโลกประสบกับปัญหานี้ (World Health Organization, 2018) การแพร่ระบาดของโควิด-19 และผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้เพศหญิงมีการคุกคามทางเพศจากคู่ครอง จากสถานการณ์วิกฤตครั้งนี้ทั้งด้านมนุษยธรรมและการพลัดถิ่นอาจทำให้ความรุนแรงทางกายหรือทางเพศที่มีอยู่แล้วนั้นยิ่งรุนแรงมากขึ้น และอาจนำไปสู่ความรุนแรงรูปแบบใหม่ต่อเพศหญิงด้วย (World Health Organization, 2020) (WHO & UN Women, 2020)

ในประเทศไทยจากสถิติ พ.ศ. 2550-2556 พบว่า การกระทำความรุนแรงต่อเพศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยสูงถึง 35 รายต่อวัน โดยพบความรุนแรงที่เกิดต่อสตรีเป็นการกระทำของคนใกล้ชิดแฟนและสามีมากกว่าคนที่ไม่รู้จักกันหรือคนแปลกหน้ามีรายงานว่า บุคคลที่กระทำความรุนแรงกับผู้หญิงมากที่สุด คือ คนคุ้นเคย ถึงร้อยละ 84 รองลงมา คือ บุคคลแปลกหน้าหรือไม่รู้จัก ร้อยละ 11 สถานที่ที่ผู้หญิงถูกกระทำรุนแรงมักเป็นสถานที่ที่ผู้หญิงรู้จัก คู่คนเคย หรือเคยไปมาแล้ว ร้อยละ 44.0 อาทิ ห้องหรือบ้านของผู้กระทำ บ้านญาติ บ้านของเหยื่อ วัด ที่ทำงานหรือสถานที่ที่ผู้หญิงมั่นใจว่าไม่น่าเกิดอันตรายกับตนเองข้อมูลจาก ผู้รับบริการในศูนย์พึ่งได้จำนวน 22,565 ราย กรณีที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมีจำนวน 11,074 ราย ส่วนใหญ่ถูกกระทำรุนแรงทางกายผู้กระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส ข้อมูลในปี พ.ศ. 2561 พบว่าทุกวันนี้เหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นกับเด็กและสตรีไม่น้อยกว่า 7 คนต่อวัน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2561) สถิติที่เข้าแจ้งความกับเจ้าพนักงานแล้ว แต่ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ยังระบุว่าความรุนแรงทางเพศในไทยไม่ได้มีการรายงาน

ไว้เป็นจำนวนมาก เพราะเหยื่อไม่กล้าแจ้งความ อับอาย เกรงจะเสียเกียรติ ชื่อเสียง อันเกิดจากบริบททางสังคม วัฒนธรรมของสังคมไทย (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2561) แสดงให้เห็นว่าปัญหาความรุนแรงทางเพศในประเทศไทยมีระดับความรุนแรงกว่าสถิติที่ปรากฏเป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศในประเทศไทยมีสถิติที่สูง ส่วนหนึ่งถูกเปิดเผยและอีกจำนวนไม่น้อยที่ถูกซ่อนเร้นไม่ปรากฏเป็นหลักฐาน ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งน่าจะเกิดขึ้นจากปัจจัยทางด้านสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจแจ้งความหรือปกปิด เก็บงำเหตุการณ์เลวร้ายไว้กับตัว จึงเป็นที่น่าสนใจว่าปัจจัยทางด้านสังคมเกี่ยวข้องอย่างไรบ้างกับความรุนแรงทางเพศในสังคมไทย

จะเด็จ เชาวน์วิไล (2560) ผู้อำนวยการมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล กล่าวว่า สถิติการข่มขืน ล่วงละเมิดทางเพศนับวันแนวโน้มยิ่งเพิ่มขึ้น สะท้อนจากที่มูลนิธิฯ เก็บรวบรวมข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ พบว่า ร้อยละ 51.3 เป็นข่าวข่มขืน ร้อยละ 13.7% ข่าวพยายามข่มขืน ส่วนความสัมพันธ์ของผู้ที่กระทำเกือบครึ่ง หรือร้อยละ 40 เป็นคนที่คุ้นเคยกัน ร้อยละ 12 เป็นเครือญาติหรือคนในครอบครัว และ ร้อยละ 8.7 เป็นคนรู้จักกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ขณะที่อายุผู้ถูกกระทำส่วนใหญ่ ร้อยละ 26.4 อายุเพียง 11-15 ปี และร้อยละ 23.9 อายุ 16-20 ปี จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าปัญหาความรุนแรงทางเพศมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และผู้กระทำความรุนแรงทางเพศมักให้การว่าสาเหตุมาจากการที่เหยื่อแต่งตัวไม่มิดชิด สวมใส่เสื้อผ้าน้อยชิ้นจนทำให้เกิดอาการรังเกียจขาดสติก่อคดี ผู้กระทำผิดไม่ได้มองว่าสาเหตุของการกระทำความรุนแรงเป็นเพราะตอบสนองความต้องการของตัวเองแต่กลับกล่าวโทษเพศหญิง ซึ่งเรื่องนี้เป็นความเชื่อที่ผิดเพราะไม่ว่าแต่งตัวเรียบร้อยแค่ไหนก็สามารถโดนข่มขืนได้ ทำให้ผู้หญิงส่วนมากเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิต นอกจากนี้หน่วยงานต่าง ๆ และดาราดังที่ออกมาช่วยรณรงค์เกี่ยวกับคดีความรุนแรงทางเพศ ยังมีผู้จัดละคร ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ต้องการสะท้อนปัญหาการข่มขืนผ่านละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ เพื่อใช้เป็นสื่ออีกทางในการปลูกฝังหญิง และการใช้ชีวิตในสังคมในยุคสมัยนี้ภัยอันตรายอยู่ รอบตัวเรา โดยที่ผู้จัดนำความรุนแรงใส่ไว้ในเนื้อหาของละครและภาพยนตร์ เช่น ปัญหาความรุนแรงทางเพศ ปัญหากฎหมายไม่เป็นธรรม และปัญหาครอบครัว เป็นต้น เนื่องจากประเทศไทยมีคดีความรุนแรงทางเพศในวัยศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี เยาวชนในวัยศึกษาจึงเป็นกลุ่มประชากรหลักหากสามารถให้ความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบจากความรุนแรงทางเพศ จากข้อมูลที่เสนอให้เห็นว่าปัญหานี้มีความรุนแรงและเป็นอันตรายต่อสตรีอย่างมาก โดยมีผู้กระทำเป็นส่วนใหญ่เป็นคนที่สนิทกัน และเกิดขึ้นในสถานที่ที่เหยื่อรู้จักหรือคุ้นเคย และมีแนวโน้มที่สถิติการข่มขืนและการล่วงละเมิดทางเพศจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การศึกษานี้จึงมุ่งเน้นการสำรวจปัจจัยมีอิทธิพลทัศนคติและพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ และช่วยให้มีการพัฒนามาตรการ ปรับปรุง แก้ไขและป้องกันความรุนแรงทางเพศในอนาคตได้ที่ทำให้คุณภาพชีวิตมีมากขึ้นในสังคมไทย ทางผู้วิจัยมีจึงแนวคิดที่ศึกษาวิจัยอีกทั้งเสริมสร้างทัศนคติและพฤติกรรมนั้นซึ่งจะนำไปสู่ความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยทัศนคติและประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศทั้งด้านรวมและด้านย่อยของนักศึกษาปริญญาตรี
- 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทัศนคติและประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศทั้งด้านรวมและด้านย่อยกับลักษณะทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
- 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลทั้งระหว่างปัจจัยทัศนคติที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ขอบเขตของการวิจัย

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีเพศชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่มีการเรียนการสอนครบทุกสาขา ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ สาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีเพศชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1-4 ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ได้มีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (proportional stratified random sampling) โดยกำหนดแบบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละสาขาอย่างละจำนวนเท่า ๆ กัน ดังนั้น นักศึกษาที่เป็นเพศชาย มีกลุ่มตัวอย่าง 195 คน และนักศึกษาที่เป็นเพศหญิง มีกลุ่มตัวอย่าง 195 คน

2) ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยสาเหตุของทัศนคติความรุนแรงทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยสาเหตุทางสังคมที่เป็นเหตุให้เกิดความรุนแรงทางเพศ ปัจจัยสาเหตุทางกายภาพ และปัจจัยสาเหตุทางจิตใจ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ ประเด็นสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ และประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม

การทบทวนวรรณกรรม

เหตุปัจจัยทางด้านสังคมกับการเกิดความรุนแรงทางเพศ

ในส่วนของ การนำเสนอเหตุปัจจัยทางด้านสังคมกับการเกิดความรุนแรงทางเพศในส่วนแรกเป็นการนำเสนอการให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศเพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐาน ต่อด้วยเรื่องปัจจัยด้านสังคมกับความรุนแรงทางเพศที่นำเสนอ การศึกษาความรุนแรงทางเพศและการนำแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาอันเกิดมาจากโครงสร้างทางสังคมที่ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ เพราะฉะนั้นความรุนแรงทางเพศจึงเป็นพฤติกรรมทางเพศที่กระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่บุคคลนั้นไม่ยินยอม โดยรูปแบบความรุนแรงมีหลากหลายตั้งแต่การใช้วาจาข่มขู่ลามกโดยไม่มีสัมผัส การตามตี้อโทรศัพท์ลามก การอวดอวัยวะเพศ กระทำความสำเร็จความใคร่ รวมถึงการแสดงภาพโป๊เปลือย สื่อลามก และการข่มขืนทางเพศโดยการสัมผัสจนถึงความพยายามที่จะข่มขืนและการข่มขืน (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2552)

เหตุปัจจัยด้านสังคมกับความรุนแรงทางเพศ

การศึกษาถึงสาเหตุของความรุนแรงทางเพศ เริ่มมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 โดยมี Lomboso, Garotolo และ Feri ซึ่งอยู่ในสำนักปฏิฐานนิยมเชื่อว่าปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความรุนแรงทางเพศ คือ ด้านกายภาพ จิตวิทยา เศรษฐกิจ สังคม เป็นปัจจัยบีบคั้นให้คนกระทำความผิด ต่อมา Durkheim นักสังคมวิทยาได้ให้ความสนใจต่อการกระทำผิดทางเพศในแง่มุมมองของสังคมวิทยา ส่วน Freud นักจิตวิทยาได้ใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์หรืออธิบายถึงสาเหตุการเกิดความรุนแรงทางเพศ (สุดสงวน สุธีสร, 2546) โดยสรุปแล้วการศึกษาเพิ่มเติมของนักวิชาการแขนงต่าง ๆ ทำให้ในศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา บ่งชี้สาเหตุการเกิดความรุนแรงทางเพศว่าเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ อันได้แก่ 1) สาเหตุทางสังคม 2) สาเหตุทางกายภาพ และ 3) สาเหตุทางจิตใจ การอธิบายเหตุปัจจัยทางสังคมต่อการเกิดความรุนแรงทางเพศด้วยทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม (social structural theories) ด้วยตัวอย่างผลงานของ Lippa ที่ได้ศึกษาความแตกต่างทางเพศในสังคมของผู้คนจำนวน 53 ประเทศ โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมและแนวคิดทางชีววิทยา พบว่า ทั้งปัจจัยทางชีวภาพและปัจจัยโครงสร้างทางสังคมที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้คนในแต่ละสังคมมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก (Lippa, 2009) ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างทางสังคมแต่ละสังคมที่แตกต่างกันทำให้พฤติกรรมของคนในสังคมมีความแตกต่างกันออกไป เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมแต่ละสังคมได้กำหนดระเบียบ บรรทัดฐาน วัฒนธรรม ฯลฯ ให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติตามเพื่อควบคุมสมาชิกและสังคม ทั้งยังกำหนดสถานภาพและบทบาทของผู้คนเพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้ แต่ในขณะที่เดียวกันระบบโครงสร้างทางสังคมหนึ่ง ๆ อาจทำให้สิ่งที่กำหนดสร้างในลักษณะวาทกรรมของค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรม บรรทัดฐานของสังคมอย่างกลายเป็นสิ่งที่สร้างปัญหา ทำร้ายสมาชิก เบียด

ข้อผู้ที่อ่อนด้อย อ่อนแอเชิงอำนาจในสังคม ให้ได้รับความทุกข์ร้อน ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม อันแสดงถึงสังคมที่ไร้ความเสมอภาค ซึ่งความเสมอภาคนั้น คือ ความเท่าเทียมกันในสิ่งที่มนุษย์ควรจะมีควรจะได้อย่างเท่าเทียมกัน สร้างความยุติธรรมให้เกิดแก่ทุกฝ่ายมากที่สุด โดยไม่แบ่งแยกสถานภาพทางเพศ สังคม เศรษฐกิจ ฯลฯ การเกิดความรุนแรงทางเพศในสังคมจึงเป็นบทสะท้อนให้เห็นถึงระบบโครงสร้างทางสังคมที่ไร้ความเสมอภาค ซึ่งความเสมอภาคนั้นคือ ความเท่าเทียมกันในสิ่งที่มนุษย์ควรจะมีควรจะได้อย่างเท่าเทียมกัน สร้างความไม่เสมอภาคระหว่างเพศที่แฝงตัวอยู่ในระบบสังคมนอกจากนี้ทฤษฎีในกลุ่มแนวคิดโครงสร้างหน้าที่ที่มีประเด็นน่าสนใจ คือ ทฤษฎีของเมอร์ตันสามารถนำมาใช้อธิบายการเกิดความรุนแรงทางเพศได้ ดังในกรณีการกระทำความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยผู้ชาย เช่น กรณีการข่มขืนกระทำชำเราหากอธิบายด้วยทฤษฎีของเมอร์ตัน (Joseph & William, 1983) ที่กล่าวไว้ใน Merton is Theory of Anomie นั้นกล่าวถึงการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างต่างเพศ โดยให้ข้อสังเกตว่าที่ใดที่มีการให้ค่าแก่เพศทั้งสองเพศแตกต่างกันมาก ที่นั่นจะมีอัตราการถูกข่มขืนที่สูง ถ้าหากสังคมใดส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศกันมากขึ้นเท่าใด อัตราการข่มขืนในสังคมนั้นย่อมจะลดลงเท่านั้น ฉะนั้นความรุนแรงทางเพศ จึงไม่ได้สะท้อนเพียงสถานการณ์ปัญหาความรุนแรง แต่กลับสะท้อนลึกลงไปถึงปัญหาระดับโครงสร้างของสังคมโดยเฉพาะประเด็นความไม่เท่าเทียมทางเพศ ยิ่งสังคมใดมีความไม่เท่าเทียมกันสูงที่นั่นย่อมเกิดความรุนแรงทางเพศได้สูงมากเช่นกัน

โครงสร้างทางสังคมกับพฤติกรรมที่นำไปสู่ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ

การอธิบายถึงสาเหตุหรือที่มาของความไม่เสมอภาคทางเพศ มักมีอคติรากฐานมาจากสังคมตะวันตกซึ่งมีระบบสังคมเป็นปิตาธิปไตย ปัญหาทางเพศสภาวะ ทั้งการเลือกปฏิบัติระหว่างชายหญิง สิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของชายและหญิงบทบาททางเพศ ฯลฯ สำหรับระบบโครงสร้างทางสังคมของไทย มีส่วนที่ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมความไม่เสมอภาคทางเพศแฝงอยู่ในเช่นกัน ในที่นี้ผู้ศึกษาได้หยิบยกมาเสนอไว้เพียง 3 ประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างโครงสร้างทางสังคมกับความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ อันประกอบด้วย 1) ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ 2) ประเด็นสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียม และ 3) ประเด็นกระบวนการขจัดเกลางทางเพศในสังคม อธิบายได้ดังต่อไปนี้

1) **ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ** หากอธิบายความรุนแรงทางเพศจากปัจจัยทางสังคมด้วยทฤษฎีวัฒนธรรม (Culture Theories) จะเห็นว่าวัฒนธรรมที่แวดล้อมเหตุการณ์เป็นสาเหตุของความรุนแรงทางเพศมากกว่าตัวบุคคล หรือสังคม เปรียบเสมือนความล้มเหลวทางวัฒนธรรมในการควบคุมพลังด้านลบในตัวบุคคล (freudian cultural approach) (Linn, 1991; Myers, 1992 อ้างถึงใน Lee et al, 1996) แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีวัฒนธรรมนั้นได้อธิบายต้นเหตุของความรุนแรงทางเพศว่ามีปัจจัยด้านสังคมทางวัฒนธรรมเป็นสำคัญ สังคมด้านวัฒนธรรมจะเป็นตัวกำหนดบทบาท หน้าที่ พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของบุคคลในสังคมนั้น ๆ ไว้ สังคมจะมีกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้การขจัดเกลางทางทางเพศในสังคม (sexual socialization) ทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา มีทั้งการสืบทอดวัฒนธรรมเดิมและการรับวัฒนธรรมใหม่ ทั้งนี้ความเป็นชาย (masculine) และความเป็นหญิง (feminine) ในแต่ละสังคมก็จะกำหนดความหมายที่มีความเฉพาะในโครงสร้างทางสังคม อันจะชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่แตกต่างกัน ระบบสังคมที่ยกย่องชื่นชมเพศชายมากกว่าหญิง (systemic male preference) ทำให้หญิงต้องอยู่ในสถานะที่ด้อยกว่าไม่ว่าจะอยู่ในฐานะของลูกหรือภรรยา การมองเพศหญิงว่าเป็นเพศที่อ่อนแอและเป็นเครื่องบำบัดความใคร่ของเพศชาย ล้วนแล้วแต่นำมาซึ่งความรุนแรงทางเพศ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550)

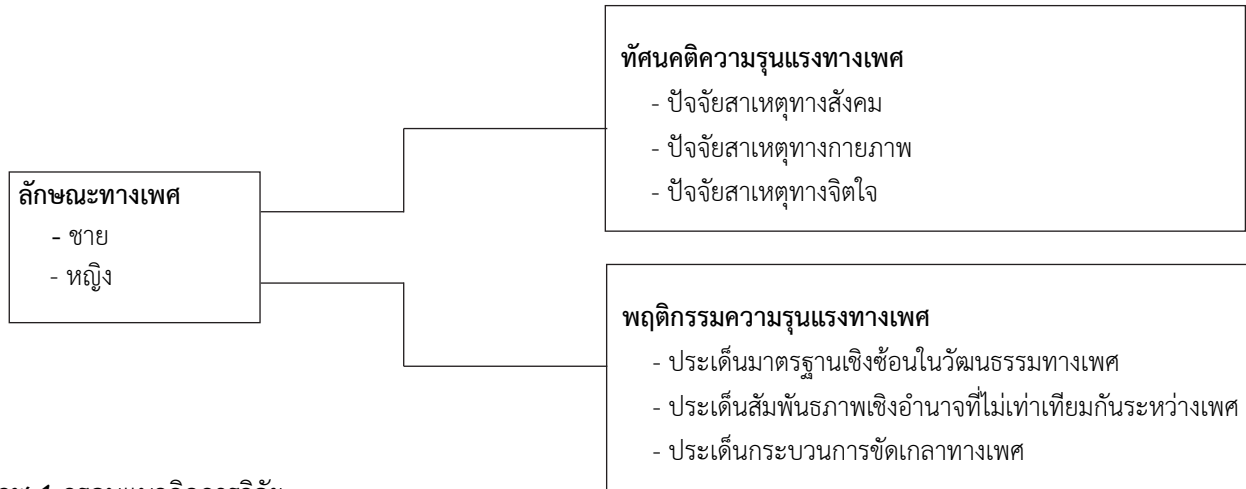
2) **ประเด็นสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ** ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเพศในแนวคิดของ Birnbaum (1981) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง โดยได้อธิบายว่าการควบคุมเพศหญิงมีขึ้นมาพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงของระบบสืบสายโลหิตแบบมารดาเป็นใหญ่ (matriarchy) ไปสู่ระบบบิดาเป็นใหญ่ (patriarchy) ซึ่งมีความเชื่อพื้นฐานว่าผู้หญิงมีความด้อยกว่าและเป็นสัญลักษณ์ของการมีอำนาจของผู้ชาย ทั้งนี้ความรุนแรงทางเพศเป็นภาพสะท้อนถึงสังคมที่มีความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศที่ไม่เท่าเทียมกัน ฝ่ายชายอยู่ในฐานะที่เหนือกว่าและครอบงำฝ่ายหญิง ทฤษฎีความขัดแย้งทางสังคม (conflict theory) มองเรื่องเพศในประเด็นที่ว่า เป็นเรื่องของกำลัง อำนาจ ความไม่เท่าเทียมกัน และการให้ความ

สำคัญแก่เพศหนึ่งมากกว่าอีกเพศหนึ่ง อำนาจในการควบคุมเรื่องเพศอยู่ในมือของกลุ่มที่มีอำนาจเหนือกว่าจะเป็นผู้กำหนดกลุ่มที่มีอำนาจต่ำกว่า โดยในสังคมชายเป็นใหญ่เพศชายจะใช้อำนาจในการจำกัดเรื่องเพศของเพศหญิงไว้ ขณะที่เพศชายมีอิสระเสรีในการแสดงออกทางเพศมากกว่าเพศหญิงโดยอ้างความชอบธรรมเรื่องความอ่อนแอ ทั้งเสรีและความปลอดภัยของผู้หญิง (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550) เป็นที่มาของการทำให้ผู้ชายถือครองอำนาจในการควบคุมผู้หญิง นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีที่สามารถอธิบายเกี่ยวกับอำนาจที่แตกต่างกันในเรื่องเพศคือ ทฤษฎีการใช้อำนาจในทางที่ผิด (Abuse of Power Theory) โดยทฤษฎีนี้เชื่อว่าความรุนแรงทางเพศเกิดจากการใช้อำนาจที่เหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง ผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่ามีแนวโน้มเป็นผู้กระทำผู้ที่มีอำนาจต่ำกว่า (Kanter, 1993) ดังนั้นแล้วค่านิยมทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่เป็นแบบแผนปฏิบัติที่มีและใช้อำนาจที่อยู่เบื้องหลังบทบาทความเป็นชายกระทำต่อผู้หญิงอย่างไม่เท่าเทียมกัน (ชัยญาพัชญ์ ตรังคินิภาณินิมา และอาภาศิริ วุวรรณานนท์, 2561) ค่านิยมในระบบสังคมดังกล่าวนี้จึงเป็นช่องทางให้ผู้ชายใช้อำนาจกดขี่ข่มเหงผู้หญิงผู้ที่มีพลังอำนาจ ต่ำกว่า ออกมาในหลายรูปแบบ ทั้งในรูปแบบของความรุนแรงทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศและอาชญากรรมทางเพศ

3) ประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม สมาชิกในสังคมทุกคนล้วนแล้วแต่ผ่านกระบวนการขัดเกลาจากสังคมทั้งสิ้น การขัดเกลาทางสังคม (socialization) คือ หลักที่ใช้ในการปฏิบัติ เพื่อมนุษย์จะได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของกลุ่ม การขัดเกลาทางสังคมมีความสำคัญมากเพราะจะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล (จอมญาดา ชื่นประจักษ์กุล, 2548) กระบวนการขัดเกลาทางสังคม เกิดขึ้นมาตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สื่อมวลชน ฯลฯ ในการให้คำ “ความเป็นหญิง” และ “ความเป็นชาย” ด้วยกระบวนการแบ่งแยกเพศที่ชัดเจนนี้เอง ทำให้สังคมที่ยอมรับเฉพาะผู้ที่มีเพศตามเพศสภาพโดยกำเนิดเพียงเท่านั้น อันเป็นที่มาของรากเหง้าการกีดกันเพศทางเลือกอื่น ๆ อีกด้วย หลังจากมีกระบวนการแบ่งแยกเพศแล้ว สังคมก็จะเริ่มคาดหวังและขัดเกลาเด็กทั้งในด้านบทบาท (gender roles) หน้าที่ สถานภาพ ตามเพศกำเนิดของบุคคล ในระบบที่ผู้ชายเป็นใหญ่ เด็กผู้หญิงจะถูกบั่นแ่่ง ขัดเกลา สร้างภาพให้มีลักษณะของการอ่อนแอ อ่อนไหว อ่อนหวาน ไม่สามารถป้องกันตนเองและผู้อื่นได้ ส่วนเด็กผู้ชายจะต้องเป็นฝ่ายที่เข้มแข็ง แข็งแกร่ง มั่นคง สามารถช่วยเหลือดูแลผู้อื่นได้ดี เมื่อเข้าสู่ระบบโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ ก็ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่ต้องมีความอดทน ปกป้องผู้หญิงที่อ่อนแอกว่า ยังเป็นการบ่มเพาะอำนาจของผู้ชายอย่างเปิดเผยและเป็นทางการ (structure approach) (Linn, 1991; Myers, 1992; อ้างถึงใน Lee, Robert, Eleanor, and Xianglei, 1996) ในระบบสังคมอย่างแยกชาย จวบจนสมาชิกในสังคมเข้าสู่วัยแรงงาน ระบบการทำงานก็ถูกจัดวางด้วยความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง ทั้งในด้านพฤติกรรมและการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ปรากฏออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในด้านตำแหน่งงาน ประเภทงาน หน้าที่การงาน ฯลฯ เช่นตำแหน่งผู้บริหารแทบทุกหน่วยงานส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ลูกจ้างผู้หญิงถูกนายจ้างหรือเพื่อนร่วมงานคุกคามทางเพศในที่ทำงาน กระบวนการขัดเกลาทางสังคมนี้จะอยู่ในชีวิตประจำวันเกิดขึ้นโดยสมาชิกในสังคมไม่รู้ตัว สำหรับผู้หญิงได้เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ต่ำต้อยกว่า อ่อนโยน ไม่แสดงการโต้แย้ง ยอมปฏิบัติตาม ถ่อมตนในฐานะที่มีอำนาจน้อยกว่าผู้ชายไปโดยปริยาย จนกลายเป็นค่านิยม บรรทัดฐานของสังคม ผ่านกระบวนการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นในสังคม การสั่งสมถ่ายทอดขัดเกลาเหล่านี้เป็นระยะเวลาอันยาวนานจนกลายเป็นความเชื่อนี้ มีผลทำให้เกิดความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นวงจรปัญหาสังคมที่ยากจะแก้ไข เช่น เมื่อผู้หญิงถูกข่มขืน สังคมมักจะเชื่อว่าผู้หญิงคนนั้นมีความสุขจากการถูกข่มขืน หากผู้หญิงคนนั้นแต่งกายไม่เรียบร้อยก็มักจะถูกตีตราว่าเป็นฝ่ายแต่งกายยั่วอารมณ์ให้ทำผู้ชายก่อนจึงสมควรแล้วที่จะถูกข่มขืน เป็นต้น เมื่อสังคมออกแบบโครงสร้างทางสังคมมาเช่นนี้ สังคมก็จะมอดคิดทางเพศ เลือกปฏิบัติและ มีความลำเอียง เมื่อเกิดเหตุการณ์ร้าย ๆ ขึ้นกับผู้หญิง สิ่งแรกที่สังคมจะพิจารณา ไม่ได้มองว่าเหตุการณ์นั้นขัดต่อ “หลักสิทธิมนุษยชน” และ “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” หรือไม่ เพียงใด แต่สังคมกลับมุ่งพิจารณาจับจ้องผู้หญิงที่โดนกระทำว่ามีลักษณะตามที่สังคมได้ให้นิยามคำว่า “ผู้หญิงที่ดี” เอาไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด และหากผู้หญิงที่โดนกระทำมีคุณสมบัติไม่ครบตามลักษณะของคำว่า “ผู้หญิงที่ดี” ตามที่สังคมได้กำหนดเอาไว้ คนในสังคมส่วนใหญ่ก็พร้อมที่จะตำหนิตติเตียน ต่อว่า รังเกียจ และตีตราผู้หญิงที่ถูกกระทำด้วยอคติความลำเอียงว่าด้วยเรื่องเพศ แทนที่จะเห็นใจหรือให้ความช่วยเหลือในฐานะของผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (สุขมา อรุณจิต, 2565)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การออกแบบเครื่องมือ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจซึ่งประกอบไปด้วยชุดแบบสอบถามทั้งหมด 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่

1.1 เพศแบ่งออกเป็น ชาย และ หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติความรุนแรงทางเพศ มีจำนวน 33 ข้อคำถาม ประกอบด้วย 3 ปัจจัย

2.1 ปัจจัยสาเหตุทางสังคมที่เป็นเหตุให้เกิดความรุนแรงทางเพศ จำนวน 18 ข้อ

2.2 ปัจจัยสาเหตุทางกายภาพ จำนวน 9 ข้อ

2.3 ปัจจัยสาเหตุทางจิตใจ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ มีจำนวน 26 ข้อ ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่

3.1 ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ จำนวน 8 ข้อ

3.2 ประเด็นสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ จำนวน 8 ข้อ

3.3 ประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม จำนวน 10 ข้อ

ซึ่งเครื่องมือวัดในตอนที่ 2 ถึง 3 จะมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า มี 5 ระดับ ตั้งแต่ “ไม่เห็นด้วยเลย” จนถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” โดยเกณฑ์ดังต่อไปนี้

โดยทั้งข้อคำถามจะใช้แบบวัด 5 ระดับของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยเลย
2	หมายถึง	ไม่ค่อยเห็นด้วย
3	หมายถึง	ค่อนข้างเห็นด้วย
4	หมายถึง	เห็นด้วย
5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

และแปลผลทางสถิติด้วยวิธีการของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ได้ดังต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	มีความหมายว่า	มีระดับที่ไม่เห็นด้วยเลย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	มีความหมายว่า	มีระดับที่ไม่ค่อยเห็นด้วย

ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	มีความหมายว่า	มีระดับที่ค่อนข้างเห็นด้วย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	มีความหมายว่า	มีระดับที่เห็นด้วย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	มีความหมายว่า	มีระดับที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1) หาค่าความเที่ยงตรง (validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด (content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเข้าใจในด้านที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ต้องการจะวัด เป็นอย่างดี จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบวัดแต่ละฉบับว่าสามารถวัดได้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อหาที่จะวัด โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการหรือไม่ ภาษาและสำนวนถ้อยคำของข้อความมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ และพิจารณาความคิดเห็นตรงกันของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าคะแนน IOC ของแต่ละข้อมากกว่า .50 คะแนนขึ้นไป เป็นเกณฑ์การคัดเลือก จากนั้นนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้

2) การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (item discrimination) ของแบบวัด โดยผู้วิจัยได้นำแบบวัดแต่ละฉบับที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 100 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าคะแนนความสัมพันธ์สูงตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้เป็นข้อคำถามในเครื่องมือ

3) การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่ใช้ในการวิจัยนี้ จะหาหลังจากที่ได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อแล้ว โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญนำมาหาค่าเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) โดยจะนำค่าความเชื่อมั่นที่ได้มาพิจารณาแปลผลความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .80 ถึง .91 บุคคลได้รับรู้หรือเห็นพฤติกรรมของบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือบุคคลที่ยึดเป็นต้นแบบในทางที่ดีและทำให้มีการปฏิบัติที่เหมาะสมมาใช้เป็นเครื่องมือสอบถามของผู้วิจัยในครั้งนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (survey research) ใช้รูปแบบการสำรวจแบ่งกลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่ได้จากวิธีการด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (proportional stratified random sampling) โดยกำหนดแบบสัดส่วนของลักษณะทางเพศอย่างละจำนวนเท่า ๆ กัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงเรื่องจริยธรรมสิทธิ์ของผู้ให้ข้อมูลโดยผ่านจริยธรรมเลขที่ KMUTT-RI-2024-027 และจริยธรรมในมนุษย์เลขที่ KMUTT-IRB-66-119 แล้วจึงทำหนังสือขอการรับรองคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความร่วมมือ ชี้แจงข้อตกลงในการเรียนและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการทำการวิจัยในครั้งนี้ และขอความยินยอมในการให้ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ติดต่อแต่ละคณะในมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยนำหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ถึงคณบดีแต่ละคณะที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้
- 2) จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- 3) นำแบบแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองพร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดของการเก็บข้อมูลให้ทราบและนัดหมายระยะเวลาให้ส่งคืน

- 4) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ในเวลาที่นัดหมายไว้ และตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์อีกครั้ง
- 5) นำข้อมูลจัดเก็บในป้อนเข้าสู่ระบบเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติสำหรับใช้ดำเนินการต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ซึ่งมีแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สำหรับการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่ 1
- 2) การวิเคราะห์ทดสอบค่าที (t-test for Independent) การสำหรับการวิเคราะห์ความแตกต่างทางเพศเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่ 2
- 3) การวิเคราะห์ค่าพหุคูณถดถอย (regression analysis) สำหรับการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่ 3

ผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถ สรุปผลการวิจัยออกเป็น 3 วัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยทัศนคติและประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศทั้งด้านรวมและด้านย่อยของนักศึกษาปริญญาตรี มีผลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1.1 การศึกษาข้อมูลทางลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีลักษณะของเพศเป็นชายจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเป็นหญิงจำนวน 195 คิดเป็นร้อยละ 50 ตามการสุ่มที่ตั้งกลุ่มตัวอย่างไว้

ตอนที่ 1.2 การศึกษาปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศทั้งด้านรวมและด้านย่อยของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1

ตารางผลประเมินโดยรวมของปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศ

ปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัจจัยสาเหตุทางสังคม	3.26	.87	ค่อนข้างเห็นด้วย
ปัจจัยสาเหตุทางกายภาพ	3.03	.97	ค่อนข้างเห็นด้วย
ปัจจัยสาเหตุทางจิตใจ	3.38	1.25	ค่อนข้างเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	3.22	.87	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศที่มีในกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นที่ค่อนข้างเห็นด้วย ด้วยคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.22 (.87) โดยปัจจัยย่อยการมี “ปัจจัยสาเหตุทางสังคม” “ปัจจัยสาเหตุทางกายภาพ” และ “ปัจจัยสาเหตุทางจิตใจ” ที่กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยเช่นกัน ด้วยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.26 (.87) 3.03 (.97) และ 3.38 (1.25) ตามลำดับ

ตอนที่ 1.3 การศึกษาประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศทั้งด้านรวมและด้านย่อยของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2

ตารางผลประเมินโดยรวมของประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ

ประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ	3.06	1.15	ค่อนข้างเห็นด้วย
ประเด็นสัมพันธภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ	3.22	1.41	ค่อนข้างเห็นด้วย
ประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม	3.03	1.35	ค่อนข้างเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	3.10	1.22	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตารางที่ 2 พบว่า ประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่มีในกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นที่ค่อนข้างเห็นด้วยด้วยคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.10 (1.22) โดยประเด็นย่อยการมี “ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ” “ประเด็นสัมพันธภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ” และ “ประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม” ที่กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยเช่นกัน ด้วยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.06 (1.15) 3.22 (1.41) และ 3.03 (1.35) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทัศนคติและประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศทั้งด้านรวมและด้านย่อยกับลักษณะทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ดังนี้

ตาราง 3

ตารางผลเปรียบเทียบปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นเพศที่ต่างกัน

ปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศ	ชาย		หญิง		t	sig
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
ปัจจัยสาเหตุทางสังคม	3.27	.89	3.26	.86	.081	.936
ปัจจัยสาเหตุทางกายภาพ	3.02	.99	3.03	.95	-.174	.862
ปัจจัยสาเหตุทางจิตใจ	3.36	1.27	3.40	1.24	-.303	.762
ภาพรวม	3.21	.89	3.23	.85	-.182	.856

*P <=.05

จากตารางที่ 3 โดยภาพรวมผลการเปรียบเทียบปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นเพศที่ต่างกัน พบว่า เพศชายและหญิงมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเพศที่ต่างกันความเห็นปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยรายข้อทุกปัจจัยย่อยก็ไม่มีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4

ตารางผลเปรียบเทียบประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นเพศที่ต่างกัน

ประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ	ชาย		หญิง		t	sig
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ	3.04	1.16	3.07	1.14	-.303	.762
ประเด็นสัมพันธภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ	3.22	1.39	3.21	1.43	.045	.964
ประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม	3.03	1.35	3.04	1.35	-.109	.914
ภาพรวม	3.10	1.22	3.11	1.22	-.118	.906

*P <=.05

จากตารางที่ 4 โดยภาพรวมผลการเปรียบเทียบประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นเพศที่ต่างกัน พบว่า เพศชายและหญิงมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเพศที่ต่างกัน ความเห็นประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยรายชื่อทุกประเด็นย่อยก็ไม่มีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาอิทธิพลทั้งระหว่างปัจจัยทัศนคติที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ตาราง 5

ผลการวิเคราะห์การถดถอยทัศนคติที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ

โมเดลตัวแปรต้น	ค่าคงที่, t _{value} , t _{prob}	b ₀	β ₀	t _{value}	t _{prob}	F _{Value}	F _{Prob}	R	R ²	R _{adj}	Std. Error
ทัศนคติความรุนแรงทางเพศ	-.359, -2.392*, .017	1.075	.771	23.883*	.000	570.413*	.000	.771	.595	.594	.778

*P <=.05

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรต้นที่เป็นความเห็นทัศนคติความรุนแรงทางเพศสามารถอธิบายความผันแปรของความเห็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาความเห็นที่มีอำนาจในการทำนาย การเปลี่ยนแปลงของความเห็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศได้ดีที่สุดโดยแบ่งออกเป็น 1 โมเดลหลักตามวัตถุประสงค์ และสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยพหุคูณในรูปแบบคะแนนได้ดังนี้

$$\text{สมการโมเดลหลักตามวัตถุประสงค์ } \hat{Y} = -.359 + .771 * (\text{ทัศนคติความรุนแรงทางเพศ}) \quad (R^2 = .595)$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศช่วงวัยศึกษาผ่านช่องทางสื่อสังคมดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผู้วิจัยมีข้ออภิปรายผลในประเด็นตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) ความคิดเห็นในปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศในภาพรวมเป็นปัจจัยที่มีในนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร มีความเห็นที่ค่อนข้างเห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศ โดยที่ปัจจัยย่อยการมีปัจจัยสาเหตุทางสังคม ปัจจัยสาเหตุทางกายภาพ และปัจจัยสาเหตุทางจิตใจ มีความเห็นค่อนข้างเห็นด้วยเช่นกัน เมื่อพิจารณา รายชื่อในแต่ละปัจจัยย่อยแล้ว ส่วนแรกของความเห็นด้วยว่าปัจจัยสาเหตุทางสังคมที่จะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาหรือสารเสพติด การไม่รู้กฎหมาย และการลักลอบทำการค้าประเวณี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คลอสเตอร์มันน์ และคณะ (Klostermann, K., 2020) ที่ศึกษาศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการค้าประเวณีและความทุกข์ทางจิตของเพศหญิงที่ใช้สารเสพติด พบว่า ทั้งการค้าประเวณีรวมกับการใช้สารเสพติดที่สามารถนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศได้ อีกทั้งงานวิจัยของ ยิวและอับราฮัม (Jewkes, R., & Abrahams, N., 2002) ได้ศึกษาการข่มขืนและการบีบบังคับทางเพศในแอฟริกาใต้ พบว่า ความรู้ทางกฎหมาย และการทราบถึงผลกระทบของกิจกรรมที่ผิดกฎหมายสามารถป้องกันความรุนแรงทางเพศได้ หากพิจารณารายชื่อที่ไม่เห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาทางการเมือง ระบบสังคมที่กดขี่หรือเหยียดสีผิว วัฒนธรรมที่กดขี่ผู้ที่มีรายได้น้อย ปัญหาทางเศรษฐกิจ การให้บทบาททางสังคมกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง และอิทธิพลจากบุคคลที่มีชื่อเสียง ส่วนที่สองของความเห็นด้วยว่าปัจจัยสาเหตุทางกายภาพที่จะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ ความสัมพันธ์ในสถานที่หรือสถานการณ์เอื้อ เช่น ในสถานบันเทิง ผับ บาร์ ซึ่งสอดคล้องกับบทความของ สมิธและจอร์นสัน (Smith, J., & Johnson, A., 2021) เปราลต้าและทัตเทิล (Peralta, RL, & Tuttle, LA, 2021) อภิปรายถึงความรุนแรงทางเพศที่เกิดจากสถานที่ที่มีลักษณะและเอื้อต่อความเสี่ยงนี้จำเป็นต้องได้รับการควบคุมดูแลและมีมาตรการป้องกันที่เหมาะสมและเป็นมาตรฐาน หากพิจารณารายชื่อที่ไม่เห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ การแต่งกายคล้ายนักเรียนหรือนักศึกษา ฐานะยากจน ต้นทุนชีวิตน้อย ระบบสังคมชายเป็นใหญ่ ตำแหน่งและอิทธิพลทางหน้าที่การงาน และ แนวคิดเพศหญิงเป็นข้างเท้าหลังหรือเป็นผู้ตาม และส่วนสุดท้ายของความเห็นด้วยว่าปัจจัยสาเหตุทางจิตใจที่จะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ โรคจากอาการการเสพติดทางเพศ และโรคจากอาการการเสพติด หากพิจารณารายชื่อที่ไม่เห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ ความใจร้อน หงุดหงิด เดือดตัน หรือโมโหง่าย

2) ความคิดเห็นในประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศในภาพรวมเป็นประเด็นที่มีในนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร มีความเห็นที่ค่อนข้างเห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศ โดยที่ประเด็นย่อยมี ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ ประเด็นสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ และประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคมมีความเห็นค่อนข้างเห็นด้วยเช่นกัน เมื่อพิจารณารายชื่อในแต่ละประเด็นย่อยแล้ว ส่วนแรกของความเห็นด้วยว่าประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศที่จะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ การถูกข่มขู่ได้จากสื่อสังคมออนไลน์ และการล่วงละเมิดทางเพศทั้งจากทั้งจิตใจ วาจาและการกระทำในสถานที่ทำงาน หากพิจารณารายชื่อที่ไม่เห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ การแต่งตัว ค่านิยม และความเชื่อ ส่วนที่สองของความเห็นด้วยว่าประเด็นสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศที่จะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ ผู้ชายขาดความเคารพในผู้หญิงที่ผู้ชายขาดความเข้าใจในความรู้สึกยินยอมหรือไม่ยินยอมของผู้หญิงในบริบทของชีวิตคู่ หากพิจารณารายชื่อที่ไม่เห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ ทัศนคติทางเพศทั้งลักษณะของคู่รักคู่ชีวิตหรือเพื่อน และส่วนสุดท้ายของความเห็นด้วยว่าประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคมจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ ไม่เกรงกลัวบทลงโทษตามกฎหมาย ความมั่นใจในตนเองและการเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรง หากพิจารณารายชื่อที่ไม่เห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ได้แก่ ทัศนคติทางเพศที่แสดงออกใน สื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบหารายได้หรือแบบสาธารณะก็ตามซึ่งในสังคมปัจจุบันจะมีค่านิยมในการหารายได้ลักษณะนี้ มากขึ้น เช่น Twitter หรือ X (Thompson, S., 2021) Weibo ในประเทศจีน (Chen, W., & Kim, S., 2021) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน OnlyFans (Miller, J. R., & Smith, K. L., 2020)

3) ปัจจัยทัศนคติและประเด็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นเพศที่ต่างกัน พบว่าเพศชายและหญิงมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ตัวแปรต้นที่เป็นความเห็นทัศนคติความรุนแรงทางเพศทั้งด้านรวมและด้านย่อยสามารถอธิบายความผันแปรของความเห็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ โดยเมื่อพิจารณาความเห็นที่มีอำนาจในการทำนายการเปลี่ยนแปลงของความเห็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศได้ดีที่สุดโดยแบ่งออกเป็น 1 โมเดลหลักตามวัตถุประสงค์ และสามารถอธิบายสมการได้ ดังนี้ จากสมการโมเดลหลักตามวัตถุประสงค์ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อปัจจัยทัศนคติความรุนแรงทางเพศที่ -0.359 และมีความสัมพันธ์กับความเห็นต่อพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศในระดับสูงมาก ($R = .771$) และจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือทำนายความเห็นพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศได้ร้อยละ 59.50 โดยระดับการมีความเห็นต่อปัจจัยสาเหตุทางจิตใจเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความเห็นต่อพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศเพิ่มขึ้น $.771$ หน่วย

กล่าวโดยสรุปว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีความเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศในภาพรวมอยู่ที่ค่อนข้างเห็นด้วย อีกทั้งได้มีการเปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างทางเพศทั้งด้านรวมและด้านย่อย ค้นพบว่า ความแตกต่างทางเพศไม่มีความแตกต่างในความเห็นทั้งทัศนคติและพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ท้ายที่สุดตัวแปรต้นที่เป็นความเห็นต่อทัศนคติความรุนแรงทางเพศทั้งในด้านรวมและด้านย่อยสามารถส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือทำนายความเห็นต่อพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ งานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจที่มีแบ่งกลุ่มตามกลุ่มลักษณะทางเพศที่แตกต่างกัน และจากผลการทดสอบสถิติเชิงอนุมานพบการทำนายในระดับปานกลางถึงสูงมาก แต่ยังคงอยู่ในการนำผลจากงานวิจัยในครั้งนี้ไปใช้อาจจะจำเป็นต้องตั้งสมมติฐานเพื่อแยกการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการพยากรณ์ในลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับกรวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษากลุ่มประชากรในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไปหรือต่ำกว่า เช่น มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อนุปริญญา ปริญญาโท และปริญญาเอก อีกทั้งควรมีการวิเคราะห์การเปรียบเทียบหรือความแปรปรวนระหว่างตัวแปรต้นที่เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน และอาจจะมีการสำรวจเชิงลึกถึงกลุ่มประชากรที่มักท่องเที่ยวราตรีและการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น การหาคู่ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2552). *ถึงเวลาต้องเข้าใจและแก้ไข...ความรุนแรงทางเพศ เอดส์ และท้องไม่พร้อม*. แผนงานส่งเสริมสุขภาพทางเพศ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- จะเด็จ เชาวน์วิไล. (2560). *สถิติการกระทำความรุนแรงในครอบครัว*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล.
- จุฬารัตน์ เอื้ออำนวยการ. (2550). *ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จอมัญญาดา ชื่นประจักษ์กุล. (2548). *การถ่ายทอดอุดมการณ์ความเป็นหญิงผ่านระบบการศึกษาในโรงเรียนสตรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัยญาพัชญ์ ตรังคิณีนาถนิธินา และอาภาศิริ วุวรรณานนท์. (2561). *ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการนครบาล 1 ที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร*. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2567, จาก <http://www.polsci-law.buu.ac.th/journal/document/5-2/5.pdf>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สุขมา อรุณจิต. (2565). *ความรุนแรงทางเพศ: บทสะท้อนความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ*. รายงานสืบเนื่องการสัมมนาวิชาการเนื่องในโอกาสการสถาปนาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 65, 167-168.
- สำนักข่าวบีบีซี ประเทศไทย. (2561). *ความรุนแรงในครอบครัว: “บ้าน” คือสถานที่ที่ผู้หญิงมีความเสี่ยงจะถูกสังหารได้มากที่สุด*. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2567, จาก <https://www.bbc.com/thai/features-46363653>
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2561). *สถิติ ‘ความรุนแรงทางเพศ’ ของไทยยังน่าห่วง*. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2567, จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/45786->
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ, กองแผนงานอาชญากรรม. (2561). *สรุปสถานการณ์อาชญากรรม 1-31 สิงหาคม 2561*. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2567, จาก <http://www.rtpoc.police.go.th/fileupload/884676479.44272.pdf>
- สุดสงวน สุธีสร. (2546). *อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Birnbaum, H.J. (1981). *Men who rape: the psychology of the offender* (3rd ed.). New York: Plenum Press.
- Chen, W., & Kim, S. (2021). Understanding Cross-Cultural Differences in Sexual Discourse on Social Media: A Comparative Analysis of Twitter and Weibo. *International Journal of Intercultural Communication*, 15(2), 187-204.
- Jewkes, R., & Abrahams, N. (2002). The epidemiology of rape and sexual coercion in South Africa: An overview. *Social Science & Medicine*, 55(7), 1231-1244.
- Kanter, R.M. (1993). *Men and women of the organization: New Edition*. New York: BasicBooks.
- Klostermann, K., Mignone, T., & Chen, R. (2020). Prostitution, sex trafficking, and psychological distress among women in substance abuse treatment. *Substance Use & Misuse*, 55(8), 1225-1235.
- Joseph, J. & William, K. (1983). *Social Problems* (4th Ed.). New Jersey: Prentice-Hall, Inc. Englewood Cliffs.
- Lee, V.E., Robert, G.C., Eleanor L., & Xianglei, C. (1996). The Culture of Sexual Harassment in Secondary Schools. *American Educational Research Journal*, 33(2), 383-417.
- Linn, E. (1991). The checklist: How equitable is your school culture?. *Equity Coalition for Race, Gender and National Origin*, 2(1), 14-15.

- Lippa, A. R. (2009). "Sex Differences in Sex Drive, Sociosexuality, and Height across 53 Nations: Testing Evolutionary and Social Structural Theories". *Archives of Sexual Behavior*, 38(5), 631–651.
- Miller, J. R., & Smith, K. L. (2020). Beyond Pornography: Exploring Sexual Fantasies on OnlyFans. *Journal of Sexuality and Social Media*, 5(1), 112-129.
- Myers, K. (1992). *Genderwatch: After the education reform act*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Peralta, R.L., & Tuttle, L.A. (2021). Gender, alcohol use, and the bar scene: The implications for violence prevention. *Violence Against Women*, 27(7), 1314–1334.
- Smith, J., & Johnson, A. (2021). The Relationship Between Nightlife Environments and Gender-based Violence: A Systematic Review. *Journal of Interpersonal Violence*, 36(1-2), 335–356.
- Thompson, S. (2021). Exploring Sexual Preferences and Behaviors on Twitter: A Content Analysis. *Journal of Social Media Studies*, 8(2), 45-60.
- United Nations. (1993). *Declaration on the elimination of violence against women*. Retrieved January 17, 2024, from <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/declaration-elimination-violence-against-women>
- World Health Organization. (1999). *Population Report Ending violence against women*. Maryland: The Johns Hopkins University School of Public Health.
- World Health Organization. (2014). *Intimate partner and sexual violence against women*. Retrieved November 8, 2023, from https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/112325/WHO_RHR_14.11_eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- World Health Organization. (2014). *Global status report on violence prevention 2014*. Geneva: World Health Organization.
- World Health Organization. (2018). *Violence Against Women Prevalence Estimates, 2018*. Geneva: World Health Organization.
- World Health Organization. (2020). *COVID-19 and violence against women, What the health sector/system can do. Sexual and Reproductive Health and Research (SRH)*. Retrieved January 17, 2024, from <https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/331699/WHO-SRH-20.04-eng.pdf?sequence=1>
- World Health Organization (WHO) & United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women (UN Women). (2020). *Violence Against Women and Girls Data Collection during COVID-19. Sexual and Reproductive Health and Research (SRH)*. Retrieved January 17, 2024, from https://cdn.who.int/media/docs/default-source/reproductive-health/srhr-documents/vawg-data-collection-during-covid-19.pdf?sfvrsn=42dae240_27&download=true
- World Health Organization. (2024). *Violence against women*. Retrieved March 26, 2024, from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women>